

Nø., og at hun af Enkefassen kan faae 15 Nø.; — hun vil altsaa ialt kunne have circa 135 Nø., og paa enkelte Støder endogsaa fri Bølig, — saa vil jeg gjøre opmærksom paa, at det ikke skal vøre vanskeligt for mig at paavise, at en Enke vil kunne faae en større Pension, end den Indtægt, hendes Mand har havt af Embedet, og det troer jeg dog ikke er et passende Forhold. Men hvorledes vil Sagen stille sig, naar der f. Ex. i et Nær døer 4 à 5 Pensionssnydende? Kapitalen maa ikke sørøges, det øverskydende Beløb skal altsaa til næste Nær deles blandt de tilbageblevne Pensionssnydende, og derved ville de altsaa ørholde et endnu betydligere Tillæg til det, de i Forveien have; men sät, at der f. Ex. kom en halv Sønes Pensionssnydende til, saa ville de faae meget mindre; det vil altsaa hvert Nær blive aldeles øbestemt, hvormeget de skulle have. Men Sagen stiller sig paa samme Maaøe for flere andre Herreøder, thi jeg kan nok tånke mig, at den ørede Ørøfører vil sige, at den Hjælpekasse, jeg ømtalte, er den rigeste af dem alle, og det er den virkelig øgsaa; for altsaa øgsaa at tale om de fattige Kasser, saa lader øs see, hvorledes det stiller sig paa Bornholm. Der er Capitalformuen 2669 Nø., og Renten deraf ødgjør 106 Nø. 29 Lærere bidrage 37 Ødr. 5 Økpr. Byg, og Communerne ligesaa meget, tilsammen 75 Ødr.; øfter Lovforølaget skal Prisen dørfør beregnes øfter et Øjennemsnit af 10 Nær, og den vil da blive 4 Nø. 8 ø pr. Ød., og selv om vi nu kun beregne Byggen til 4 Nø. pr. Ød., saa bliver det for 75 Ødr. 300 Nø. Andre Indtægter for Bornholms Hjælpekasse ødgjøre 72 Nø., og hele Indtægten er altsaa 478 Nø., og da der nu kun er 6 Pensionssnydende, saa ville de i Øjennemsnit faae 80 Nø., og dørfom der døer øndog, kun øen, saa ville de faae næsten 100 Nø., for øden det forhøiede Bidrag, som Communerne og Præsterne ville komme til at ørlægge, og som ikke vil ødgjøre saa lidt. Saaledes t. Ex. øgsaa i Meerløse og Tødsø Herreøder, hvor ønhver Pensionssnydende øden det forhøiede Bidrag vil faae 80 Nø. og med forhøiet Bidrag 104 Nø. I Søalling Herred i Fyens Stift vilde hver af de 3 Enker, der er, faae 180 Nø. Jeg troer, det heraf vil vøre øndlysende, at der ikke vil vøre noget Forhold

imellem den Pension, som Enkerne øfølge Lovforølaget kunne faae, og den Indtægt, som øhyder af Embederne, og jeg vil dørfør paa det Bøstemteste fraraade Øthinget at gaae ønd paa dette Lovforølag. Jeg troer, at det, jeg har fremføert, vil vise, at Lovforølaget vil forhøie de Pensionssnydendes ønderstøttelse i en øforholds- mæssig Ørad ved at bøffere Skolelærernes smaa Indtægter og paalægge Communerne sørøgede ødgifter, og jeg troer heller ikke, at de Paaagældende her i Søalen, hvem dette Lovforølag nærmest vil vedrøre, og som dog maae antages bedst at vøre ønde i Sagen og økende den, ville have nogen Stemme til Øunst dørfør.

Øndresen: Naar jeg tager Ørdet i denne Søag, saa er det øngenslunde for at ørfølge den videre øller gaae ønd paa dens Ønskelthøder, da jeg tvørtimød vil haabe, at man ikke fra nogen Side vil gaae videre, men standse herved, og jeg skal dørfør øgsaa tillade mig at ønmøde den ørede Lovforølagsstiller om at tage Lovforølaget tilbage. Min Ørund hertil er nærmest den, at jeg synes, at det er øhøeldigt at ville ødfskrive Penge af Folks Lømmøer, naar de øngen have; jeg synes, det er rigtigt, at man øerst seer at øive dem Penge i Lømmøen, og jeg troer dørfør, at dette Lovforølag er kommet lidt for tidligt. Naar man øerst har forbedret Skolelærernes Naar, saa kan det vøre passende at tale om, hvad der da nærmest er at gjøre for deres Enker, men øerst maa der gjøres Noget for Mændene. Nu vil den ørede Lovforølagsstiller maaøsee sige, at det er bøsynderligt, at jeg kommer med min ønmødning nu, da der øllerøde har vøret nedøsat ødvalg, og den ølleilighød altsaa künde vøre sparet, men dertil vil jeg svare, at jeg dørfør ikke vilde ønsee de ørbeider, som det nedøsatte ødvalg har øretaget sig, for øpildte, da de künde vøre et maaøsee — bøstemtere tøer jeg ikke ødtykke mig — nyttigt Forarbeide for denne Søags videre øremme, naar det bøleiligtø Tidspunkt kommer, da der kan og bør vøre Tale om en øreform i den ønledning. I Bøetrøgning af disse Ørunde skal jeg dørfør øtter bøde Lovforølagsstilleren om at tage sit Lovforølag tilbage, og, øulde han ikke ville det, saa vil jeg dog haabe, at Øthinget